

[Carl F. Madsen.]

Man vil altsaa se, at overfor de Bestemmelser, der her er Tale om, er der rigeligt med Ventiler, saaledes at de paa ingen Maade vil kunne genere Arbejdsgiverne indenfor Industrien, og jeg vil derfor gerne i Henhold til den Udtalelse, der kom fra Ordføreren for Venstre angaaende de kommende Forhandlinger i et Udvalg, tillade mig at opfordre, meget indtrængende opfordre, Repræsentanterne for Venstre og det konservative Folkeparti til grundigt at gennemgaa Bestemmelserne i Konventionen. Maaske vil man da komme til en anden og bedre Forstaaelse, end man hidtil har haft. Det vilde ogsaa være heldigt, synes jeg, naar man da ikke — og det kan jeg ikke godt tænke mig — har noget imod den Afdeling af Folkeforbundet, som beskæftiger sig netop med disse Konventioner, om man vedtog de foreliggende Konventioner af denne Beskaffenhed, derunder ogsaa den, der er opført under et senere Punkt paa Dagsordenen. Jeg vil altsaa meget anbefale, at vi tager roligt og sagligt paa Tingene og ser at komme til Forstaaelse om denne Konvention.

Laursen: Som allerede udtalt af de foregaaende Talere er dette Forslag en gammel Bekendt her i Tinget. Saa vidt jeg kan se, er der ikke fremkommet noget nyt, der kan ændre den Stilling, mit Parti har indtaget overfor det ved tidligere Lejligheder, og jeg kan derfor indskrænke mig til at henvise til de Udtalelser, der tidligere fra denne Plads er blevet fremsat fra mit Partis Side. Vi er villige til i det Udvalg, som, saa vidt jeg forstod, vil blive nedsat, at underkaste Forslaget en fornyet Prøvelse.

Veistrup: Vi har tidligere anbefalet et Forslag af samme Karakter som det, der foreligger i Dag, og jeg har svært ved at forstaa, hvorfor man ikke kan gaa ind paa at lovfæste en Ordning, som praktisk allerede er gennemført. Spørgsmaalet om en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder har faktisk fundet sin Løsning i al Almindelighed, hvilket gælder Arbejderne indenfor Stat og Kommune saavel som indenfor de private Virksomheder. Jeg ser nok i Betænkningen fra Folketinget, at man har været bange for Mejerivirksomheden, men efter den Forklaring, som er kommet fra Bureauet i Genève, maa disse Betæneligheder efter min Opfattelse falde bort. Jeg ser derfor ikke rettere end, at man nu maa lovfæste den Ordning, som allerede er gennemført herhjemme. Jeg hørte

nok det ærede Medlem, der talte for Venstre, sige, at Partiet havde haft Betæneligheder og fremdeles havde disse Betæneligheder. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at Betæneligheder er til for at overvindes, og jeg haaber, at de Betæneligheder, som det ærede Medlem nærer, maaske paa Partiets Vegne, maa kunne overvindes, naar man stifter nærmere Bekendtskab med Forslaget i et Udvalg. Jeg anbefaler altsaa Forslaget til velvillig Behandling.

Socialministeren (Steincke): De faldne Udtalelser giver mig ikke Anledning til andet end at gentage mine Taksigelser i den Form, hvori jeg plejer at udfolde dem ved denne Konventions Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stegger Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3945).

Forslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Ogsaa dette Forslag til Rigsdagsbeslutning er en gammel god Bekendt af det høje Landsting. Der er med Hensyn til denne Konvention kun det at bemærke, at der her i Modsætning til, hvad der gælder den forrige Konvention, overhovedet intet nyt er fremkommet. Under Behandlingen af den anden Konvention har man dog senere faaet Øje paa Mejeribruget, men her er der overhovedet ikke andet nyt end, at Rumænien i Mellemtiden har tiltraadt Konventionen,